

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Marcela Pešková, Jiří Peška

Pârâtă: Travel Service a.s.

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, citit în lumina considerentului (14) al Regulamentului nr. 261/2004, trebuie interpretat în sensul că coliziunea dintre o aeronavă și o pasăre se încadrează în sfera noțiunii „împrejurări excepționale” în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004, citit în lumina considerentului (14) al acestuia, trebuie interpretat în sensul că anularea sau întârzierea prelungită a unui zbor nu este cauzată de împrejurări excepționale atunci când această anulare sau această întârziere rezultă din faptul că operatorul de transport aerian a recurs la un expert, la alegerea sa, pentru a efectua din nou verificările de siguranță impuse de o coliziune cu o pasăre, după ce acestea au fost deja efectuate de un expert abilitat în temeiul reglementărilor aplicabile.
- 3) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004, citit în lumina considerentului (14) al acestuia, trebuie interpretat în sensul că „măsurile rezonabile” pe care un operator de transport aerian are obligația să le adopte pentru a reduce și chiar pentru a preveni riscurile de coliziune cu o pasăre și pentru a se exonera astfel de obligația de compensare a pasagerilor în temeiul articolului 7 din regulamentul amintit includ recurgerea la măsuri de control preventiv privind existența păsărilor menționate, cu condiția ca, în special pe plan tehnic și administrativ, asemenea măsuri să poată fi efectiv adoptate de acest operator de transport aerian, aceste măsuri să nu îi impună sacrificii care nu pot fi asumate în raport cu capacitățile întreprinderii sale, iar operatorul de transport vizat să fi demonstrat că măsurile menționate au fost efectiv adoptate în ceea ce privește zborul vizat de coliziunea cu o pasăre, instanței de trimitere revenindu-i sarcina de a se asigura că aceste condiții sunt îndeplinite.
- 4) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004, citit în lumina considerentului (14) al acestuia, trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza unei întârzieri la sosirea zborului egală sau mai mare de trei ore care își are originea nu numai într-o împrejurare excepțională, care nu ar fi putut să fie evitată prin măsuri adaptate situației și care a făcut obiectul, din partea operatorului de transport aerian, tuturor măsurilor rezonabile care pot să prevină consecințele acesteia, ci și într-o altă împrejurare care nu intră în această categorie, întârzierea imputabilă acestei prime împrejurări trebuie dedusă din timpul total de întârziere la sosirea zborului vizat pentru a aprecia dacă întârzierea la sosirea acestui zbor trebuie să facă obiectul compensației prevăzute la articolul 7 din acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 mai 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Procedură penală împotriva lui Luc Vanderborght

(Cauza C-339/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Prestare de tratamente stomatologice — Legislație națională care interzice în mod absolut publicitatea pentru servicii de tratament stomatologic — Existența unui element transfrontalier — Protecția sănătății publice — Proportionalitate — Directiva 2000/31/CE — Servicii ale societății informaționale — Publicitate realizată prin intermediul unui site internet — Membru al unei profesii reglementate — Norme profesionale — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Dispoziții naționale în legătură cu sănătatea — Dispoziții naționale privind profesiile reglementate)

(2017/C 213/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Partea din procedura penală principală

Luc Vanderborght

Dispozitivul

- 1) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care protejează sănătatea publică și demnitatea profesiei de dentist, pe de o parte, interzicând în manieră generală și absolută orice publicitate referitoare la prestarea de tratamente stomatologice și, pe de altă parte, stabilind anumite cerințe de discreție în ceea ce privește plăcuțele cabinetelor stomatologice.
- 2) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) trebuie interpretată în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice în manieră generală și absolută orice publicitate referitoare la prestarea de tratamente stomatologice, în măsura în care aceasta interzice orice formă de comunicări comerciale prin mijloace electronice, inclusiv prin intermediul unui site internet creat de un dentist.
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice în manieră generală și absolută orice publicitate referitoare la prestarea de tratamente stomatologice.

(¹) JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 mai 2017 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-502/15) (¹)

[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Articolele 3-5 și 10 — Anexa I, punctele A, B și D — Tratarea apelor urbane reziduale — Sisteme de colectare — Tratare secundară sau echivalentă — Tratare mai riguroasă a evacuărilor în zonele sensibile]

(2017/C 213/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici și E. Manhaeve, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: J. Kraehling, agent, asistată de S. Ford, barrister)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a asigurat că apele colectate într-un sistem combinat care adună apele urbane reziduale și apa de ploaie în aglomerările Gowerton și Llanelli sunt reținute și transportate în vederea tratării, în conformitate cu cerințele Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 3, 4 și 10 din respectiva directivă, precum și din punctele A și B din anexa I la aceasta.
- 2) Prin faptul că nu a pus în practică o tratare secundară a apelor urbane reziduale în aglomerarea Ballycastle și prin faptul că nu a supus niciunei tratări apele urbane reziduale din aglomerarea Gibraltar, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 91/271 și din punctul B din anexa I la aceasta.